

Kłopoty kanclerza.

Kanclerz Rzeszy niemieckiej, ks. Bülow, polityk bardzo zręczny i bardzo zręczny dworak, który przez długie lata umiał lawirować wśród piętrzących się trudności i kłopotów, a zawsze pomyślnie, obecnie jest w położeniu niezbyt szczęśliwym. Zbliża się chwila, w której będzie musiał zrezygnować z dalszych usiłowań i pracy na stanowisku kanclerza państwa, bo jego projekty finansowe spotkały się z oporem stanowczym i to w kołach, które dotąd stale go popierały.

Stronnictwo konserwatywnych junkrów pruskich zadecydowało o losie Bülowa i jego projektach. A więc stronnictwo, z którego sam wyszedł i które faworyzował przez tyle lat, utworzywszy blok konserwatywno-liberalny przeciw centrum, Polakom i socyalistom. Obecnie ci właśnie junkrzy wraz z centrowcami i Kołem polskim wystąpili najostrzej przeciw niemu i spowodowali przesilenie.

Chodzi — jak wspomnieliśmy — o projekty finansowej natury; konserwatyści starali się usilnie o to, by ciężar podatków zepchnąć na barki szerokich kół ludności. Wywołało to oczywiście opozycję wśród liberałów. Z chwilą zaś gdy przepadł wniosek w sprawie podatku od spadków, jedynego w charakterze podatku majątkowego i nałożonego na sfery posiadające, oburzenie to wzrosło jeszcze bardziej, a kanclerz Bülow stracił ostatnie oparcie, jakie miał w parlamencie.

Nie pozostało mu nic innego, jak podać się do dymisji. Cesarz narazie jej nie przyjął, nie ulega jednak wątpliwości, że dni Bülowa są policzone.

Czterdziestolecie pracy pisarskiej.

Spółeczeństwo polskie składa cześć i hołd jednemu z najlepszych z pośród siebie, Franciszkowi Rawicy Gawrońskiemu, znakomitemu powieściopisarzowi i historykowi, czcząc jego niespożyte zasługi w ciągu 40 lat pracy na polu literatury położone. Jubilat urodził się w 1846 r. w Stepankach na

Hanako w Krakowie: Artystka japońska Hanako.

Ukrainie. Ukończywszy gimnazjum w Kijowie, zapisał się tam na uniwersytet, poczem wyjechał do

Galicyi i oddał się studjom z zakresu rolnictwa w szkole rolniczej w Dublanach; uzupełniał zaś je w wiedeńskiej „Hochschule für Bodenkultur“. Przez lat kilka dalszych pracował na roli w ojczystych stronach, a dopiero od 1884 poświęcił się zawodowej pracy literacko publicystycznej.

Pierwsze, w poprzednich latach napisane rzeczy, to dziełka naukowe z dziedziny rolnictwa. Rzeczy literackie zamieszczał w rozmaitych wydawnictwach, a pierwsza większa powieść p. t. „Na kresach“ pojawiła się 1886 r. Poszły za nią inne, bądź historyczne bądź współczesne, pisane stylem pięknym, potoczystym, o fabule zajmującej, często aktualnej.

Zamiłowany w historyi i badaniach nad nią, dawał wyraz temu nie tylko w swych powieściach historycznych, ale i w studiach ściśle naukowych.

We wszystkich zaś dziełach Gawrońskiego panuje szczerza myśl demokratyczna, umiłowanie rzeczy i spraw ojczystych, oraz ukochanie tradycji.

Nie tylko jednak na polu literackim pracuje zasłużony pisarz. Bierze żywy udział i w życiu publicznym. Jest wiceprezesem tow. dziennikarzy polskich, prezesem Związku dziennikarzy i literatów polskich, członkiem i zasłużonym działaczem w szeregu innych towarzystw.

Więc z okazji czterdziestolecia ciężkiej, a ofiarnej służby dla narodu, wszyscy spieszymy z wyrazami hołdu i uznania.

Prócz portretu zasłużonego jubilata zamieszczamy dziś zdjęcie grupy uczestników uroczystości w Łozinie, majątku Fr. Gawrońskiego.

Po dwudziestu pięciu latach.

Podniosłą chwilę przeżyli w dniu 26 czerwca uczniowie, którzy przed 25 laty ukończyli gimnazjum III. imienia Sobieskiego w Krakowie. Był to zarazem ćwierćwiekowy jubileusz istnienia gimnazjum Sobieskiego, z którego wyszło tylu zasłużonych dla Ojczyzny obywateli. Z pomiędzy byłych przewodników ówczesnej młodzieży, pojawili się pierwszy dyrektor gimnazjum Sobieskiego p. Antoni

Fot. M. Münz, Lwów.

Czterdziestolecie pracy pisarskiej: Grono uczestników uroczystości jubileuszowej Rawity Gawrońskiego (X) w Łozinie; Zofia z Milkowskich Gawrońska (XX): 1. prof. dr. Finkel 2. prof. Jan Kasprowicz; 3. radca dw. Krechowicki; 4. Władysław Belza; 5. ks. Dembiński; 6. Redaktor Zawadzki; 7. wiceprez. dr. Rutowski; 8. Tadeusz Błotnicki; 9. poseł T. Merunowicz